

ÚNOR 2012

Plzeňský zpravodaj bratří a sester MBS SFŘ

TERCIÁŘSKÉ LISTY

Jen pro vnitřní potřebu MBS SFŘ PLZEŇ

směr. Otec Jan tu kreslil nádherný obraz: nesmírný a zářivý františkánský sbor, sledující jedinou životní cestu, očistěný od všech nepořádků a ochablostí, a přitom přizpůsobený možnostem většiny a ne jen několika vyvoleným. Tichá odpověď z druhé strany mřížky jistě nebyla ta, kterou chtěl slyšet. Když odešel, jedna skupina sester střídala druhou ve stálé prosebné modlitbě před Eucharistickým Pánem. Coletta se modlila, aby Bůh nedovolil jejím hříchům zhatit svůj plán. Jedna z řeholnic navrhla konat prosebná procesí, aby Otec Jan Kapistránský viděl věci z jiného zorného úhlu. Po tři dny se pohybovaly řeholnice po kolenou okolo kláštera a chóru. Nic se nedělo, ale Bůh o nich věděl. Otcí Janovi se zjevil ve vidění samotný Kristus a vysvětlil mu, že Jeho Vůle se shoduje s názory abatyše a ne s jeho pojetím, pojetím Jana Kapistránského. Tím byla tato věc pro něj vyřešena a Otec Jan Kapistránský se vrátil zpět do kláštera chudých klarisek, aby se omluvil a povzbudil sestru Colettu na cestě reformy. Toto je u svatého Jana Kapistránského to největší dílo, větší než jeho vliv kazatele na nadšené lidi v kostelích. Od toho dne byl Otec Jan nejvěrnějším přítelem abatyše."

Svatá Coletta zemřela 6. března 1447 v klášteře Gand v Belgii. Jako u svatého Františka a u svaté Kláry, jeden bratr četl Umučení našeho Pána a umírající řeholnice mluvila láskyplně a utěšujíc k bratřím. Její tělo, strávené jako svíce ve službě Boží bylo vloženo do prostého hrobu a bratři nad ním postavili nuznou stříšku ze dřeva. K této malé svatyni putovali francouzský král a anglická královna, vévoda z Yorku a vévodové Savojské, Bourboni a Burgundi a klečeli u hrobu tak chudého, že mohl být hrobem kteréhokoli městského žebráka.

Colettiným přáním bylo zcela se ztratit v lesku slávy jiných svatých. Proto se asi protahoval proces jejího svatořečení až do roku 1807.

(Zdroj: Mary Francis OSC, Bezpečně skrytá ve světle, 2003)

VTIP MĚSÍCE ☺ VTIP MĚSÍCE ☺ VTIP MĚSÍCE

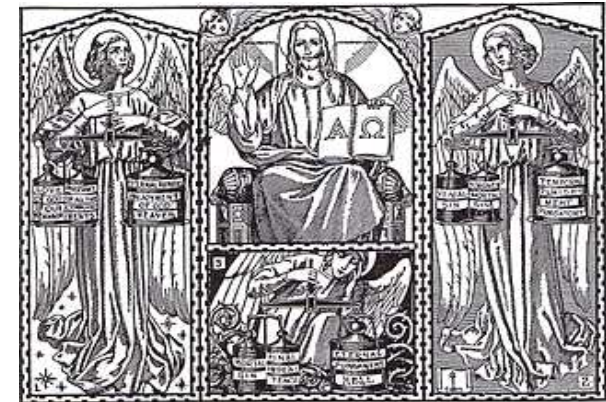
Redakční rada: P. Dominik OFM, Pavla Františka Ženišková, Karel František Ženišek, Milan Ludvík Kučera, Zdeňka Ginepro Němcová (gineproZ@seznam.cz) **NEPRODEJNÉ!**

ROK VÍRY začne 11. října 2012, u příležitosti 50. výročí zahájení II. vatikánského koncilu, a skončí o slavnosti Ježíše Krista Krále, 24. listopadu 2013.

... K životu křesťanů patří radost i utrpení. Kolik svatých žilo v samotě! Kolik věřících prochází i v dnešní době zkouškou Božího mlčení, ačkoliv by raději slyšeli jeho útěšný hlas! Životní zkoušky, jež nám pomáhají porozumět tajemství kříže a dávají nám podíl na utrpeních Kristových (srov. Kol 1, 24), jsou předzvěstí radosti a naděje, k nimž víra směřuje: „Když jsem slabý, právě tehdy jsem silný“ (2 Kor 12, 10). S nezvratnou jistotou věříme, že Pán Ježíš zvítězil nad zlem a smrtí.

A s touto pevnou důvěrou se mu také svěřujeme: je přítomen mezi námi a přemáhá moc zla (srov. Lk 11, 20). Církev, viditelné společenství jeho milosrdenství, pak trvá v něm jako znamení konečného smíření s Otcem.

Svěřme tento čas milosti Matce Boží, která byla nazvána „blahoslavená“, neboť „uvěřila“. (z Apostolského listu papeže Benedikta XVI. *PORTA FIDEI* k vyhlášení Roku víry)

Poselství Benedikta XVI. ke Světovému dni nemocných

Vatikán „Velkodušným a laskavým přijetí každého lidského života, zejména slabého a nemocného, vyjadřuje křesťan významný rys evangelního svědectví podle příkladu Krista, který se skláněl k člověku sužovanému materiálním i duchovním utrpením, aby ho uzdravil“ - píše Benedikt XVI. v úvodu poselství ke 20. Světovému dni nemocných, který připadá každoročně na 11. února, tedy na památku Panny Marie

Lurdské, a letos bude slaven v Německu. Jeho motto je vzato z Lukášova evangelia „Vstaň a jdi! Tvá víra tě zachránila“ (17, 19).

Pomazání nemocných je svátost, která by si dnes zasloužila větší pozornost jak v teologické reflexi, tak v pastorační péči o nemocných, aby ve srovnání s ostatními svátostmi nebyla považována za méněcennou, nýbrž za znamení „Boží něhy vůči trpícím“, píše Benedikt XVI. a připomíná také, že „pastorační péče o nemocné obohacuje rovněž kněze a celé křesťanské společenství.“

Papežské poselství nakonec věnuje pozornost Eucharistii. Je třeba zajistit „aby ti, kteří z důvodů nedostatku zdraví či pokročilého věku již nemohou dojít ke kostelu, měli možnost přistupovat často ke svatému přijímání.“ Benedikt XVI. pak zdůrazňuje, že zejména v situaci, kdy je Eucharistie podávána nemocným jako viaticum, stává se – slovy sv. Ignáce Antiochijského – „lékem nesmrtelnosti, protijedem smrti, svátostí přechodu ze smrti k životu, z tohoto světa k Otci, který všechny očekává v nebeském Jeruzalémě“ – píše Svatý Otec mimo jiné v poselství ke Světovému dni nemocných, které nese papežův podpis ze dne 20. listopadu 2011.

PROSBY O MODLITBU:

Za mládež, za uchování čistoty – „Pod ochranu Tvou...“

Za politiky a za ty, kdo vládnou.

Za růst lásky a úcty k Eucharistii a za všechny, kdo se Pánu vzdálili.

Za Boží požehnání pro naše nové sestry terciářky Janu Anežku a Marii Františku.

Za manžele Zdeňka a Dášu Frundlovou a jejich rodinu, za Boží požehnání a pomoc.

Za naše novice manžele Kolafovy a Libuši Schödlbauerovou - za Boží požehnání a Dary Ducha Svatého.

Za nemocné bratry a sestry - za uzdravení a pomoc nést utrpení ve spojení s Kristem, zvláště za sestru Libušku Světlíkovou. a za všechny nemocné a trpící.

SLAVÍME

NAROZENINY:

02.02. P. Didak OFM

17.02. P. Dominik OFM

18.02. s. Jana Vlnařová

28.02. s. Marie Kryslová

JMENINY:

06.02. s. Dana

15.02. s. Jiřina

20.02. br. Oldřich

Přejeme hojnost Božího požehnání a ochranu Panny Marie Lurdské!

Naše setkání v roce 2012 (předběžně)

16. 02., 15. 03., 19. 04., 17. 05., 21. 06, 20. 09., 18. 10., 15. 11., 20. 12. 2012

Sv. Coletta z Corbie, panna 2. řádu

Tato velká žena, která byla rádkyní i kazatelkou nejenom francouzských králů v bouřlivém patnáctém století, stála po celá staletí ve stínu jako malá světice.

Svatá Coletta (Nicolette Boillet) se narodila 13. ledna 1381 v Corbie ve Francii. Její matka Markéta Mayonová vytrvale prosila Boha o narození dítěte na přímluvu svatého Mikuláše. V době narození Coletty (Nicolette) jí bylo téměř šedesát let. Colettin otec byl mistr tesař a pracoval většinou pro benediktinské mnichy opatství Saint-Pierre. V devíti letech se malá Colettě s bolestnou jasností zjevily dějiny a současný stav františkánského řádu. Od té doby musela ve svém nitru nést celé břímě františkánství 15. století. V 18 letech Coletta osiřela a jejím poručníkem se stal opat opatství sv. Petra v Corbie, Monsignore Dom Raul

de Raye, který jí nechtěl dovolit stát se řeholnicí. Proto se Coletta rozhodla jít do Amiensu, aby se poradila o své budoucnosti s Otcem Jeanem Bassanem z řádu celestinů, který se těšil pověsti svatosti. Coletta po mnoha dnech modlitby u něj složila slib trvalého panenství. Své srdce tak navždy darovala Bohu.

Když se vrátila do Corbie, žila krátce u bekyň, pak jako laická sestra u benediktinek, nakonec vstoupila jako služka do kláštera klarisek. Kvůli neklidu v srdci se vrátila a tak po návratu do Corbie ji mnozí lidé pomlouvali. Aby naplnila svou touhu po životě v chudobě, stala se na radu svého duchovního vůdce minority Jeana Pineta, který přijel na vizitaci klášterů do Corbie, františkánskou terciářkou v Hesdinu.

V roce 1402 se vrátila do Corbie a žila čtyři roky jako rekluzka. Tam pocítila povolání reformovat františkánskou řeholní rodinu. V doprovodu františkána Otce Jindřicha de Baume vyhledala v Avignonu papeže Benedikta XIII., který schválil její žádost, přijal její sliby podle Řehole sv. Kláry a jmenoval ji abatyší všech klášterů, které založí nebo zreformuje.

Když byla odmítnuta ve svém rodném městě, přichází do Besançonu, kde v roce 1410 založila první reformovaný klášter. Pak následovala dle Vůle Boží obnova řeholního života v dalších klášterech 1. i 2. řádu ve Francii, zvláště v krajích Franche-Comté, Artois a v Dolním Německu.

Svatá Coletta se dokonce setkala se i se svatým Janem Kapistránským:

„Čekali bychom, že jeho návštěva u Coletty v Besançonu se stane jednou z nešťastnějších událostí jejího duchovního života, a zatím se pro ni stala kritickou osvědčovací zkouškou. Možná právě za pobytu Jana Kapistránského sestra Coletta několika sestrám důvěrně řekla: „Zdá se mi, že mi někdo roztrhl srdce, pak tam nasypal žíravé uhlí a části opět spojil.“

Je obecně známo, že diamant se brousí jiným diamantem. Svatý Jan Kapistrán jednal z nejušlechtlejších pohnutek. Přišel s návrhem, aby abatyše souhlasila s kompromisem mezi zástupci jejího životního díla a těmi, kdo zastupovali umírněný